

Sygn. akt VU 89/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant stażysta Bożena Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 8 października 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie sprawy z wniosku B. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania B. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 12 grudnia 2014 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy B. M. prawo do emerytury od dnia (...) 2014 roku.

Sygn. akt V U 89/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił wnioskodawcy B. M. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze okresu zatrudnienia B. M. w (...) Spółka z o.o. w P. od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 31 grudnia 1977 roku, od dnia 1 kwietnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1987 roku, od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1994 roku oraz od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku, wskazując, że pełnione w tym czasie przez niego obowiązki służbowe odpowiadały pracy biurowej.

W dniu 5 stycznia 2015 roku wnioskodawca B. M. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu podniósł, że w wyniku uzyskiwania awansów w (...) Spółka z o.o. w P. ulegał zwiększeniu jego zakresu obowiązków, lecz nadal w głównej mierze pracował w warunkach typowych dla (...).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

B. M., urodzony w dniu (...), złożył w dniu 30 października 2014 roku wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 1 – 4v akt o emeryturę)

Na dzień 1 stycznia 1999 roku wnioskodawca udowodnił staż pracy wynoszący 28 lat i 10 miesięcy. Niekwestionowany przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych okres zatrudnienia B. M. w szczególnych warunkach wynosi łącznie 7 lat i 3 miesiące. Jest to okres:

1. od dnia 1 stycznia 1978 roku do dnia 31 sierpnia 1980 roku w (...) Spółka z o.o. w P. na stanowisku majstra;
2. od dnia 1 września 1980 roku do dnia 31 października 1985 roku na stanowisku kierownika robót montażowych.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 12 grudnia 2014 roku k. 63-63v akt o emeryturę oraz k. 5-5v; świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 5 sierpnia 1997 roku k. 9 i k. 31 akt o emeryturę oraz k. 4 i k. 24; umowa o pracę z dnia 1 sierpnia 1978 roku oraz zakres obowiązków k. 49-56 akt o emeryturę i k. 72 oraz zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności k. 46-46v akt o emeryturę)

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 31 lipca 1997 roku był zatrudniony w (...) Spółka z o.o. w P.. Pracował przy budowie kopalni (...), tj. koparek, zwałowarek i przenośników taśmowych. W trakcie jego zatrudnienia wybudowanych zostało kilkanaście maszyn podstawowych. Koparki budowane na terenie kopalni miały wysokość 70 metrów. Budowane przenośniki taśmowe liczyły początkowo od 3 do 4 kilometrów, a później od 6 do 8 kilometrów.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 1 kwietnia 1994 roku k. 5 – 5v akt kapitałowych oraz k. 45-45v; świadectwo pracy z dnia (...) 1995 roku k. 6 – 6v akt kapitałowych oraz k. 32-32v; świadectwo pracy z dnia 5 sierpnia 1997 roku k. 7 akt kapitałowych i k. 21; pismo z dnia 5 sierpnia 1997 roku k. 23 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 2:12 do minuty 14:18 k. 80-80v i k. 82)

Od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 1 sierpnia 1978 roku B. M. wykonywał obowiązki inżyniera budowy na budowie kopalni (...). Do zakresu jego czynności należało m.in. organizowanie procesów produkcyjnych maszyn podstawowych według wskazań projektów organizacji robót, bądź koncepcji (...) oraz omawianie z majstrami bądź z brygadzistami dokumentacji technicznej i kontrolowanie jej znajomości przed przystąpieniem do robót, w szczególności omówienie zagadnienia BHP, z podkreśleniem czynności niebezpiecznych. Piastując to stanowisko skarżący nie był osobą funkcyjną. Charakter pracy wnioskodawcy polegał w głównej mierze na sprawowaniu nadzoru nad pracą spawaczy, nitowników, monterów konstrukcji stalowych, malarzy oraz elektromonterów. B. M. większą część czasu pracy spędzał na terenie budowy. Skarżący był również odpowiedzialny za prowadzenie rozliczeń placowych, które wykonywał w barakowozie na placu budowy. Jednakże powyższe czynności obrachunkowe wnioskodawca realizował bardzo rzadko - tylko raz w miesiącu. Charakter pracy inżyniera budowy był porównywalny do obowiązków wykonywanych przez majstra.

(dowód: umowa o pracę z dnia 1 sierpnia 1976 roku k. 61 akt o emeryturę oraz k. 79; zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności k. 58-60 akt o emeryturę oraz k. 6-8 i k. 76-77v; przebieg pracy zawodowej k. 31 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 07:25 do minuty 16:10 k. 80v i k. 82)

W okresie od dnia 1 września 1980 roku do dnia 31 października 1985 roku skarżący pracował jako kierownik robót montażowych. Nadzorował wówczas montaż przenośników taśmowych.

(dowód: zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności k. 46-46v akt o emeryturę oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 12:20 do minuty 14:18 k. 80v i k. 82)

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 kwietnia 1985 roku do dnia 1 marca 1987 roku pełnił obowiązki kierownika budowy na budowie (...). Do jego czynności należało m.in.: nadzorowanie budowy kopalni - całego procesu produkcyjnego w zakresie prac montażowych i budowlanych z prowadzeniem odpowiednich zapisów w dzienniku budowy, dzienniku spawania, nadzorowanie jakości robót wykonywanych pod jego kierownictwem oraz ocena pracy podległych pracowników w czasie realizacji robót montażowych. Charakter pracy B. M. polegał w głównej mierze na

sprawowaniu nadzoru nad pracą spawaczy i monterów konstrukcji stalowych oraz nad dokumentacją techniczną. Skarżący w ramach wykonywanych obowiązków był także zobowiązany do uczestniczenia w naradach, które odbywały się najwyżej raz na tydzień. W tym czasie wnioskodawca w dalszym ciągu sprawował dozór nad budową przenośników taśmowych, tak jak w okresie od dnia 1 września 1980 roku do dnia 31 października 1985 roku, lecz nadzorował pracę większej liczby osób niż podczas pełnienia obowiązków kierownika budowy przenośników. Skarżący przez cały czas pracy przebywał w miejscowości P., gdzie były prowadzone prace montażowe.

(dowód: pismo z dnia 2 kwietnia 1985 roku k. 45 akt o emeryturę oraz k. 57; kompetencje i odpowiedzialność według Procedur i Instrukcji ISO (...) dotyczące Kierownika Budowy k. 32 – 33 akt o emeryturę oraz k. 9-10; pismo z dnia 29 lipca 1985 roku k. 41 akt o emeryturę; zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności k. 42 – 44 akt o emeryturę; przebieg pracy zawodowej k. 31; pismo z dnia 2 marca 1987 roku k. 52 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 20:52 do minuty 27:03 k. 81 i k. 82)

Wnioskodawca od dnia 1 marca 1987 roku do dnia 28 lutego 1989 roku pełnił obowiązki zastępcy dyrektora oddziału.

(dowód: pismo z dnia 11 czerwca 1987 roku oraz z dnia 12 września 1988 roku k. 50; zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności k. 39 akt o emeryturę i k. 51-51v oraz przebieg pracy zawodowej k. 31)

Od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 grudnia 1990 roku skarżący został oddelegowany do Niemieckiej Republiki Demokratycznej celem objęcia stanowiska kierownika kontraktu. W tamtym czasie wnioskodawca kierował budową maszyny koparki.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 1 kwietnia 1994 roku k. 5 – 5v akt kapitałowych oraz k. 45-45v; przebieg pracy zawodowej k. 31; pismo z dnia 6 marca 1989 roku i z dnia 28 lutego 1990 roku k. 38 akt o emeryturę oraz k. 46-47 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 21:59 do minuty 23:46 k. 81 i k. 82)

B. M. w okresie od dnia 1 stycznia 1991 roku do dnia 31 marca 1994 roku zajmował stanowisko głównego inżyniera na budowie (...) w B.. Skarżący nadzorował dokumentację techniczną z punktu widzenia przestrzegania projektów technicznych. Wnioskodawca cały czas pracy przebywał na terenie budowy. Charakter pracy głównego inżyniera był zbliżony do obowiązków wykonywanych przez inżyniera budowy.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 1 kwietnia 1994 roku k. 5 – 5v akt kapitałowych oraz k. 45-45v oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 21:59 do minuty 27:03 k. 81 i k. 82)

Skarżący od dnia 1 kwietnia 1994 roku do dnia 31 marca 1995 roku zajmował stanowisko zastępcy dyrektora – głównego inżyniera. Od dnia 1 kwietnia 1995 roku do dnia 30 września 1995 roku wnioskodawca pełnił obowiązki zastępcy dyrektora ds. (...). Dodatkowo B. M. do dnia 30 września 1995 roku był członkiem zarządu (...) Spółka z o.o. w P..

(dowód: umowa o pracę z dnia 30 marca 1994 roku k. 44; umowa o pracę z dnia 28 marca 1995 roku k. 40; świadectwo pracy z dnia 30 października 1995 roku k. 6 – 6v akt kapitałowych i k. 32-32v; pismo z dnia 21 września 1995 roku k. 37 oraz zeznania wnioskodawcy protokół rozprawy z dnia 8 października 2015 roku nagranie od minuty 19:37 do minuty 20:52 k. 80v-81 i k. 82)

Wnioskodawca w okresie od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku zajmował stanowisko kierownika zespołu budów na budowie (...). W zakresie jego obowiązków mieściło się m.in.:

1. organizowanie i koordynowanie prac w zakresie produkcji budowlano-montażowej w rozbiu na budowy, w tym na odcinku:

- a. zapewnienie prawidłowej i terminowej realizacji przyjętych zleceń na roboty budowlane i montaż konstrukcji własnej i obcej;
 - b. wstępne rozpoznanie i opiniowanie zleconych robót i przedstawianie wniosków na tym odcinku do ostatecznej decyzji przełożonym;
2. nadzór nad sprawną organizacją (...) na prowadzonych budowach i właściwe realizowanie przygotowanego preliminarza kosztów;
 3. nadzór nad prowadzeniem rozliczeń finansowych budów;
 4. rzetelny nadzór i właściwe kierowanie pracą podległych pracowników:
 - a. przedkładanie informacji co do postępu robót, sygnalizowanie o występujących trudnościach i zmianach;
 - b. nadzór nad właściwym zabezpieczeniem powierzonego mienia.

(dowód: świadectwo pracy z dnia 5 sierpnia 1997 roku k. 7 akt kapitałowych; zakres obowiązków, uprawnień i odpowiedzialności Kierownika Zespołu Budów k. 35-36 akt o emeryturę; pismo z dnia 30 października 1995 roku k. 37 akt o emeryturę; przebieg pracy zawodowej k. 31 oraz umowa o pracę z dnia 30 października 1995 roku k. 34)

(...) Spółka z o.o. w P. wystawiła B. M. świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 28 lutego 1987 roku, od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1994 roku oraz od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku. W przypadku zaliczenia wnioskodawcy do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w P. od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 31 grudnia 1977 roku, od dnia 1 kwietnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1987 roku, od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1994 roku oraz od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku, jego staż pracy w takich warunkach, łącznie z okresem niekwestionowanym przez organ rentowy, wynosi ponad 15 lat.

(okoliczność niesporna)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikiem o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1 (tj. poniżej 65 lat dla mężczyzn).

Stosownie do treści art. 184 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa (ust. 2).

W świetle powyższych regulacji żądanie wnioskodawcy należało zatem rozpoznać w aspekcie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 z późn. zm.), zwanego dalej rozporządzeniem. Z treści § 4 tego rozporządzenia wynika, iż pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w Wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

W myśl § 3 przywołanego wyżej rozporządzenia wymagany okres zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Natomiast pracą w warunkach szczególnych jest praca świadczona stale i w pełnym wymiarze na stanowiskach wskazanych w załączniku do rozporządzenia (§ 1 i § 2 rozporządzenia).

Warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku pracy nie wykonuje czynności pracowniczych nie związanych z tym stanowiskiem pracy, ale stale wykonuje prace o jakich mowa w rozporządzeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 listopada 2000 roku w sprawie o sygn. akt II UKN 39/00, OSNAP 2002/11/272).

Okresy pracy w warunkach szczególnych, stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia lub w świadectwie pracy. Z treści tego przepisu nie wynika aby stwierdzenie zakładu pracy w przedmiocie wykonywania przez pracownika pracy w szczególnych warunkach miało charakter wiążący i nie podlegało kontroli organów przyznających świadczenia uzależnione od wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Świadectwo wykonywania pracy w tym charakterze nie jest bowiem dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., a tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast omawiane świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Dokument taki podlega kontroli zarówno co do prawdziwości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej. Sąd, a także organ rentowy, są zatem uprawnione do weryfikacji danych zawartych w świadectwie wykonywania prac w warunkach szczególnych, wystawionym przez pracodawcę. Jeżeli świadectwo to zawiera dane, które nie są zgodne z prawdą, nie mogą na jego podstawie dokonać ustaleń, od których uzależnione jest prawo do świadczeń emerytalnych. To samo dotyczy ujawnienia okoliczności, że wskazane w zaświadczeniu pracodawcy stanowisko pracy wykonywanej w szczególnych warunkach nie figuruje w wykazie powołanym w tym zaświadczeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 listopada 2004 roku, I UK 15/04, OSNP 2005/11/161).

Spór pomiędzy stronami niniejszego postępowania ograniczał się do faktu, czy wnioskodawca ma 15 letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach. Sąd Okręgowy zważył, że spełnienie pozostałych przesłanek nie było przedmiotem sporu, a jednocześnie nie budziło żadnych wątpliwości, gdyż B. M. ma wymagany okres zatrudnienia, to jest 25 lat, a w dniu (...) 2014 roku ukończył 60 lat i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Organ rentowy uznał bowiem, że B. M. nie spełnia przesłanki zatrudnienia w warunkach szczególnych przez okres co najmniej 15 lat. Wnioskodawca twierdził zaś, że legitymuje się wymaganym okresem pracy w warunkach szczególnych, albowiem wykonując w (...) Spółka z o.o. w P. obowiązki inżyniera budowy, kierownika budowy, głównego inżyniera oraz kierownika zespołu budów nadal w głównej mierze pracował w warunkach typowych dla (...), a nie w charakterze pracy biurowej. Jednocześnie wnioskodawca podniósł, że organ rentowy nieprawidłowo zanegował w części treść

wystawionego wnioskodawcy przez pracodawcę świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Zaliczył bowiem do tej pracy jedynie okresy zatrudnienia:

1. od dnia 1 stycznia 1978 roku do dnia 31 sierpnia 1980 roku na stanowisku majstra oraz
2. od dnia 1 września 1980 roku do dnia 31 października 1985 roku na stanowisku kierownika robót montażowych.

Dokonując ustaleń w zakresie rodzaju prac wykonywanych przez B. M. w spornych okresach Sąd Okręgowy oparł się na dokumentach zawartych w aktach sprawy, a w szczególności na zakresach obowiązków wnioskodawcy oraz na treści jego zeznań. Dokumenty powyższe nie były kwestionowane przez żadną ze stron i nie budziły wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. W ocenie Sądu Okręgowego zeznania wnioskodawcy również zasługują na wiarę, gdyż są spójne, logiczne i korespondują z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie. Podkreślić przy tym należy, iż organ rentowy nie przedstawił w toku postępowania żadnych dowodów, które pozwoliłyby na podważenie wiarygodności wskazanych wyżej dowodów.

Z powyższych dowodów wynika, że wnioskodawca w okresie zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w P.:

1. od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 31 grudnia 1977 roku jako inżynier budowy;
2. od dnia 1 kwietnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1987 roku jako kierownik budowy;
3. od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1994 roku jako główny inżynier oraz
4. od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku jako kierownik zespołu budów;

wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace polegające na sprawowaniu nadzoru nad nitownikami, spawaczami, monterami konstrukcji stalowych i elektromonterami. Wskutek powyższego skarżący większą część czasu spędzał na terenie budowy, a tzw. prace biurowe, w porównaniu do sprawowania nadzoru nad pracownikami budowy, były wykonywane przez niego rzadko i na mniejszą skalę.

W świetle zebranego materiału dowodowego, należało uznać, iż Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w sposób nieprawidłowy zanegował część treści wystawionego wnioskodawcy świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Nie ma bowiem racji ZUS, że charakter pracy wnioskodawcy, piastującego stanowiska inżyniera budowy, kierownika budowy, głównego inżyniera oraz kierownika zespołu budów, bardziej odpowiadał warunkom biurowym, a nie pracy w szczególnych warunkach o znacznej szkodliwości dla zdrowia oraz o znacznym stopniu uciążliwości lub wymagającym wysokiej sprawności psychofizycznej ze względu na bezpieczeństwo własne lub otoczenia. W szczególności za błędną interpretacją organu rentowego przemawia treść zeznań skarżącego, który wskazał, że charakter pracy inżyniera budowy w nieznacznym stopniu różnił się od obowiązków wykonywanych przez majstra, a obowiązki głównego inżyniera były zbliżone do charakteru pracy inżyniera budowy. Powyższe znajduje także potwierdzenie w treści zakresów czynności wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy podziela w pełni pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 30 stycznia 2008 roku w sprawie o sygn. akt I UK 195/07, LEX nr 375610, zgodnie z którym: „osoba wykonująca taki nadzór nie musi stale przebywać na stanowiskach, gdzie wykonywana jest praca, w zakresie jej obowiązków musi być przewidziane sporządzanie dokumentacji, planów organizacyjnych i innych czynności. Ponoszenie odpowiedzialności za wykonywanie pracy, w której każdy błąd techniczny może narazić na niebezpieczeństwo pracowników i inne osoby, zostało uznane za wykonywanie pracy w warunkach szczególnych.” Podobny pogląd wyraził także Sąd Najwyższy w niepublikowanym dotychczas wyroku z dnia 4 października 2007 roku w sprawie o sygn. akt I UK 111/07, LEX nr 375689, stwierdzając, że: „objęcie nadzorem lub kontrolą także innych prac niż wymienione w wykazie A prac nie wyłącza zakwalifikowania samego nadzoru lub kontroli jako pracy w warunkach szczególnych, jeżeli te inne (podlegające dozorowi lub kontroli) prace nie są na danym oddziale lub wydziale podstawowe”.

W ocenie Sądu Okręgowego przyjąć należało, że B. M. pełniąc obowiązki inżyniera budowy, kierownika budowy, głównego inżyniera oraz kierownika zespołu budów wykonywał stale i w pełnym wymiarze prace wymienione w dziale XIV, poz. 24 wykazu A do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, tj. prace polegające na kontroli międzyoperacyjnej, kontroli jakości produkcji i usług oraz dozorcze inżynieryjno-technicznym na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie. Wnioskodawca nadzorował pracę spawaczy, nitowników, monterów konstrukcji stalowych, malarzy, elektromonterów oraz monterów konstrukcji stalowych, a część prac wykonywanych przez tych pracowników była pracami na wysokościach.

W świetle przedstawionej argumentacji oraz na gruncie przywołanych przepisów Sąd Okręgowy zważył, że w przedmiotowej sprawie nie było przeszkód, aby zaliczyć wnioskodawcy okresy zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w P. od dnia 1 sierpnia 1976 roku do dnia 31 grudnia 1977 roku, od dnia 1 kwietnia 1985 roku do dnia 28 lutego 1987 roku, od dnia 1 marca 1989 roku do dnia 31 marca 1994 roku oraz od dnia 1 listopada 1995 roku do dnia 31 lipca 1997 roku do stażu pracy w warunkach szczególnych.

Przy zaliczeniu B. M. do pracy w warunkach szczególnych wyżej wymienionych spornych okresów zatrudnienia w (...) Spółka z o.o. w P. jego staż pracy w takich warunkach wynosi łącznie ponad 15 lat.

Tym samym wnioskodawca spełnia wszystkie wymagane prawem warunki do uzyskania prawa do emerytury w myśl art. 32 ust. 1 w zw. z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.